

Disertační práce analyzuje razantní proměnu politické situace v Československu na jaře 1969, která je v obecném povědomí spojena se zvolením Gustáva Husáka do čela KSČ. Detailně rozebírá okolnosti, které provázely Husákův nástup do nejvyšší stranické funkce. Přibližuje sérii zákulisních jednání, jež volbě nového vůdce předcházely a objasňuje, jakou roli v nich sehrály jednotlivé frakce a vedoucí osobnosti KSČ. Popisuje také úlohu sovětských představitelů a hledá důvody, proč právě Husák byl vybrán do funkce prvního tajemníka. Zahrnuje rovněž domácí i zahraniční ohlasy, které jeho volbu provázely, a dává je do kontextu dobových událostí. V této souvislosti sleduje především postoje a aktivity nejradikálnějších vrstev československé společnosti (odbory, vysokoškolští studenti, tvůrčí inteligence) a rozebírá mocenská opatření, které vedení KSČ využívalo k potlačení jejich odporu. Věnuje pozornost zachycení postupného zotřování normalizační politiky během jara 1969, jejíž aktuální podoba byla spíše odrazem permanentního mocenského boje uvnitř vedení KSČ než výsledkem realizace propracované politické koncepce.

Disertační práce vychází nejen z archivních pramenů, pamětí či dobového domácího a zahraničního tisku, ale i z rozhovorů, které badatelé z Ústavu pro soudobé dějiny Akademie věd České republiky pořídili s účastníky událostí.